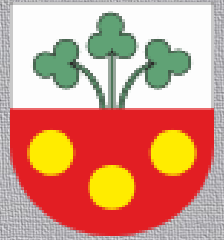

SVATOJÁNSKÁ SLAVNOST

KAPLE SV. JANA NEPOMUCKÉHO & KOSTEL SV. MIKULÁŠE V PRASKOLESÍCH 📍 21. 5. 2023 | 15⁰⁰

- 1 ZAHÁJENÍ U KAPLE
- 2 FANFÁRY „BATTAGLIA DI PRAGA“
- 3 SLOVO O TRADICI SV. JANA NEPOMUCKÉHO V PRASKOLESÍCH & OKOLÍ
- 4 PRŮVOD SE ZPĚVEM DO KOSTELA SV. MIKULÁŠE
- 5 SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBA CELEBRUJE P. STEFAN WOJDYLA
- 6 SWINGOVÁ KAPELA & POHOŠTĚNÍ

IRKD.cz
HoraFugit.cz

SOUBOR HORA FUGIT (IRKD) ŘÍDÍ BEATA ALTIOR

SOPRÁN: Beata Altior (sólo) & Manka Vozková (sólo) & Eliška Kondrová & Petra Pospíšilová | ALT: Martina Ditrichová (sólo) & Marta Krumphanzlová & Eva Špačková | TENOR: Ondřej Dobisík (sólo) & Tadeáš Průša | BAS: Pavel Šlégl (sólo) & Ondřej Beneš & Pavel Vodáček | VIOLONCELLO : Marek Fichtner
HOUSLE: Vít Nermut & Filipe de Magalhães | CINK: Barbora Mišoňová
TROMBON: Ondřej Sokol & Jan Triebenkl | VARHANY: Lucie Nováková

POSTPRODUKCE: JIŘÍ ALTIOR / IRKD | MMXXIII

HUDBA BĚHEM SLAVNOSTI

Zahájení u kaple	O S. Janu Nepomuckým	sloky 1 / 2 / 5 / 6
Průvod	Litanie k sv. apoštolům a českým patronům	Bože Otče
Introitus	Psalm XXIX „Nieście chwałę, mocarze“	fanfára
Kyrie & Gloria	F. I. Tůma	Missa in G
Alleluja	chorál	Alleluja
Credo	F. I. Tůma	Missa in G
Offertorium	W. A. Mozart	2. část Introibo, KV 117
Sanctus & Benedictus	F. I. Tůma	Missa in G
Agnus Dei	F. I. Tůma	Missa in G
Communio	W. A. Mozart	Ave verum
Závěr	O S. Janu Nepomuckým	sloky 9 / 10
Přídavek	W. A. Mozart	3. část Jubilate, KV 117

BĚHEM SLAVNOSTI ZAZNÍ DÍLA

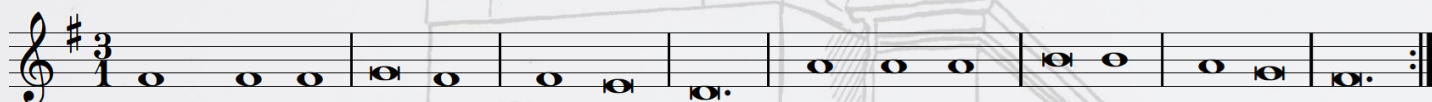
František Ignác Tůma (1704–1774) **Missa in G**

Wolfgang Amadeus **Mozart** (1756–1791) **Benedictus sit Deus, KV 117 – 2. a 3. část**

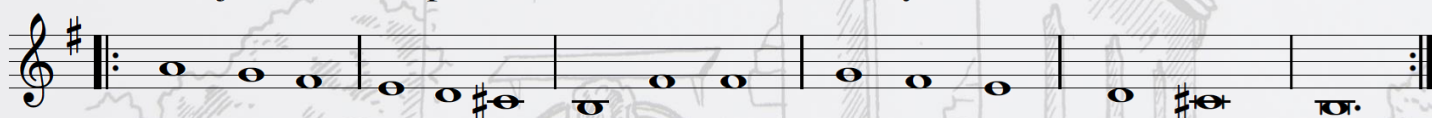
Wolfgang Amadeus **Mozart** (1756–1791) **Ave verum**

O S. JANU NEPOMUCKÝM

V. K. Holan Rovenský | Capella regia musicalis, 1694

1. Sva - tý Je - ne Zpo - vědl - ní - ku: z to - ho slav - ný Mu - čedl - ní - ku /
Cti jmé - na O - pa - tro - vní - ku / Praž - ský hlav - ní Ka - nov - ní - ku /

R: / OSva - tý Je - ne Ne - po - mu - cký / jmé - no / čest chraň vždy - cky.

2. Divy, Zázraky zvěstují / žes v Nebi mocným zjevují /
když k tvému hrobu putují / darův mnohých nabývají. **R: /**

6. Od Hanby potupy světský / vysvobod' tvůj Národ Český /
Od Moru, hladu a války / ctíme tvé svaté památky. **R: /**

9. Svatí naši Patronové / s tebou ať udělí nové /
Nám zde svaté požehnání /
ctíme vždycky do skonání. **R: /**

10. Po zdejším pak putování /
učiň ať máme bydlení /
Se všemi Vyvolenými /
s Bohem vždy sjednocenými. **R: /**

J. J. Božan | Slavíček rájský, 1719

Solo Tutti

1. Ot - če Bo - že smil - lůj se / O Bo - že! smi - lůj se /

Solo Tutti

U - slyš nás Bo - že Ot - če / nad ná - mi - smi - lůj se.

2. Kriste Králi Nebeský / smilůj se nad námi /
Světa Vykupiteli / smilůj se nad námi.
3. O Bože Duše svatý! / smilůj se nad námi /
Svatá Trojice Bože / smilůj se nad námi.
4. Svatá Boží Rodičko / O Panno Maria ! /
jenž jsi nám Spasitele / světa porodila.
10. S tebou nechť se přimluví / i Otcové svatí /
kteréž zde Bůh nad jiné / ráčil milovati.
12. Svatý Petře / Ondřeji / Jene, i Matěji /
Pavle, Bartoloměji / Šimone, Thadei.
13. Jakube i Tomáši / Filipe, Matouši /
Barnabáši s Jakubem / Marku i Lukáši.
14. Račte se přimluviti / k Bohu prosbou vaší /
ať se ráčí slitovat / nad vší bídou naší.
16. Václave, a Dědici / naší země České /
pros Boha ať odpustí / naše hříchy těžké.
17. Svatý Vít, svatý Vojtěch / i svatá Lidmila /
kteráž s nimi pro Krista / svou Krev jest vylila.
18. Zikmund, Prokop i jiní / spolu Mučedlníci /
nechť jsou u tebe Kriste / naši přimluvníci.
19. O Králi Hospodine / smilůj se nad námi /
pro tvých svatých přimluvy / a tvé svaté rány.
60. O Kriste Synu Boží / smilůj se nad námi /
jenž hříchy světa snímáš / prosíme uslyš nás.

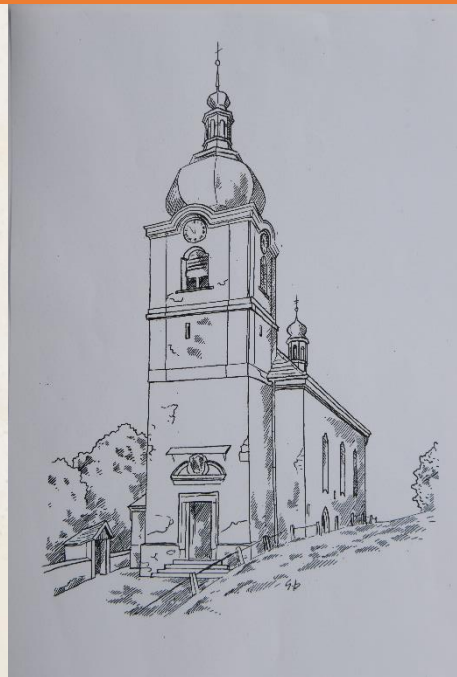
Vážení hosté,

každá tradice začíná významným počinem, kterým si pamětníci připomínají po zbytek svého života a rádi o něm vypráví svým rodinám, přátelům, ba i náhodným známým pokaždé, když je k tomu příležitost. Ta se pravidelně opakuje v rytmu rodící se tradice.

Nikdo ze současníků si nemůže pamatovat den, kdy byla uprostřed Praskoles slavnostně zprovozněna kaplička zasvěcená **zemskému patronovi sv. Janu Nepomuckému**. Proto kulturní hodnota této kapličky nespočívá pouze v samotné její existenci nebo estetice, ale rovněž v událostech, které se k ní váží. Idea oslavit její zdařilou rekonstrukci veřejnou kulturní aktivitou – slavností, připomínající původní účel kapličky –, je skvělou a zároveň důstojnou formou společenské události a cestou, jak ze zdánlivě prostého architektonického díla udělat pro obec **významnou kulturní památku**. S každým cyklem nově se rodící tradice Svatojánské slavnosti roste význam starobylé památky, zhodnocují se do ní vložené investice a ona sama o sobě znovunabývá smyslu, který před dávnými lety měla pro naše předky. Právě jejich odkaz stále rozvíjíme, ač už žijeme v jiné době a svět kolem nás vnímáme z odlišných úhlů pohledu a v jiném kontextu. Zdařilé zrestaurování kapličky se sochou sv. Jana Nepomuckého tak nebylo pouhým projevem respektu ke hmotnému dědictví našich předchůdců, ale rovněž **součástí tradice – čili dialogu mezi generacemi, a to nejenom současníků se svými předchůdci**. Vždyť ti, kteří po letech budou pořádat tuto slavnost, budou těmi, kdo si v krásném májovém počasí rovněž zavzpomínají na nás a na všechny, kteří svými činy, dary či jen prostou účastí přispěli ke vzniku tradice, jež je spolu s dalšími krásnými zvyky a obyčejí poutem našince k jeho k rodné obci, poutem k vlastní domovině.

Navíc: **krása svatojánské tradice** spočívá nejenom v jejím historickém odkazu, ale i snadné proveditelnosti. Stačí mít vůli se opět sejít a užít si krásné odpoledne v sousedské pospolitosti, za doprovodu hudby, slavnostního slova i drobného pohoštění. Hlubší rozměr tradice se projeví až s odstupem času: u vybledlých snímků v rodinném albu, kronice obce, ve zvědavých otázkách dětí našich dětí. Teprve poté se skutečná síla tradice projeví v plné síle a nezřídka i dojme k slzám. Budme součástí historie, zdejší, májové, svatojánské. Tak jako loni, tak jako letos, tak i napřesrok.

* K obci Praskolesy mám osobní vztah související s mým dětstvím. Můj otec – Ing. Václav Vyšín (1932–1999) – pocházel z nedalekých Hořovic a o víkendech jsme pravidelně jezdili do Hvozdec. Když mě byly dva roky, dali mě naši pokřtít. (To bylo v r. 1977). Obřad prováděl páter Peter Fořt, který tou dobou byl farářem v Praskolesích. Dodnes je v knize křtů o této události záznam. Když jsem byl větší, občas jsme s rodiči do Praskoles jeli na návštěvu. Otec zde znal kde koho. Já si z těch dob pamatuji na krásnou sedlovou střechu fary a náves s točícím se kolotočem... Jiří (Vyšín) Altior

Institut Renesance Kulturního Dědictví

Jiří Altior*, zakladatel institutu